

עלון קיבוץ כפר מסריק * יב' אייר תשע"ב

15'on* 4.5.12

הד הנעשה

שנה שבעים ושבע * מס' 2347

האחד במאי –
גם אצלנו !

"תרבות המסכים והשפעתה על התא המשפחתי והחברתי"

הרצאתו של **תמיד לאון** - אנתרופולוג יישובי ומומחה לתרבות הנוער

יום שני ה-7.5.12 בשעה 20:00

במתנ"ס מטה-אשר
במסגרת "אוהל איכות חברה"

הכניסה חובשית!

לשאלות ופרטים נוספים:

יפעת ליפשיץ טל: 04-9109014 נייד: 050-6952117 מייל: yifal@matteasher.org.il

שלום לכולכם,

אין ספק שהשבועות האחרונים, החל מפסח, הם תערובת של מפגשים משפחתיים, שמחות, ימי זכרון, טקסים, חגיגות.... אין רגע מנוחה. ולתוך כל אלו צויין אצלנו השנה גם האחד במאי, ולפנינו ל"ג בעומר ושבועות והבריכה נפתחת. וזה עוד לפני שדיברנו על ההודעה על הבחירות המתקרבות והמחאה שתחזור (אולי?) בקייץ. בקיצור – לא משעמם לרגע!
אז בתוך כל האי-שעמום הזה אני בוחרת לכתוב טור קצר ולסיים אותו בתקווה לשבת שלום, שבת רגועה, שבת של מנוחה, ולצרף תמונה מרגשת מאחד מרגעי השיא, כל שנה, בטקס יום העצמאות – החיילים הצועדים.

שבת שלום,

עפר

3.5.11	בת-שבע הדר
6.5.01	פרידה שניצר
9.5.40	צפורה שלזינגר
9.5.94	ישראל לייבל
9.5.98	איטה גפני
9.5.04	משה כהן
10.5.03	חנה אלטמן
10.5.04	יוסף שמאלי
15.5.48	אריה פאוקר
15.5.00	אלי מסד
16.5.88	מורדי מדק
16.5.02	חנה יעקובי
20.5.75	נפתלי דגני
22.5.08	תמר לוי
23.5.98	טובה ארצי
24.5.84	מאיר בין
24.5.95	צפורה קרמר
24.5.07	שושנה מגן
26.5.81	ריבה לשד
26.5.08	רחל הרבסט (זינגר)

להלן הגדרת תפקיד – רכז עסקים זעירים

שאושר ע"י ההנהלה החברתית

תמצית התפקיד: רכז עסקים זעירים יפעל להרחבת הפעילות העסקית והגדלת הרווח של הקיבוץ מעסקים זעירים בקיבוץ באמצעות סיוע בהקמה, ליווי, תמיכה ובקרת פעילותם. **רקע:** הרכז מתחיל בפעילותו בשנה בה הקיבוץ מתוכנן להצביע על שינוי מודל אורחות חיים והסדר התפרנסות של קיבוץ מתחדש. לפיכך, הגדרת התפקיד מתחלקת לשני שלבים:

- א. שלב היערכות והקמה – טרום תחולת הסדר ההתפרנסות החדש. בשלב זה ייבנו הכלים ויערכו ההכנות לניהול ותפעול מערך עסקים קטנים בקיבוץ.
- ב. שלב התפעול השוטף – לאחר תחולת השינוי. בשלב זה ינוהל תחום העסקים הזעירים באופן המותאם להסדר ההתפרנסות החדש, כמפורט להלן ובנוהל עסקים זעירים.

הגדרות

עסק זעיר: פעילות עסקית המבוססת על עבודת יזם חברי/ קיבוץ אחד/ים.
העסק הזעיר יכול לפעול באחת מ-2 צורות התארגנות:

1. עסק זעיר באחריות הקיבוץ – עסק הפועל באמצעות חשבונות הקיבוץ, ומבוקר ע"י רכז עסקים זעירים. אופן פעולה זה מוגבל לשנה (עם אפשרות הארכה בשנה ע"י מינהלת ע.ז.).
2. עסק זעיר עצמאי, באחריות היזם – עסק הנרשם ומתנהל כישות משפטית וכעסק עצמאי בפני כל רשות חיצונית לרבות רשויות המס. פתיחת העסק העצמאי, והשימוש במשאבי הקיבוץ, מחייבים את אישור מינהלת העסקים הזעירים, אך בהמשך מתנהל כעסק עצמאי.

דרישות תפקיד רכז עסקים זעירים:

1. ייזום וקידום בחינת רעיונות ותכניות לעסקים זעירים המוצעים ע"י חברי קיבוץ; ליווי היזם/בעל רעיון עסקי משלב הרעיון, דרך בדיקת התכנות וכדאיות, הכנת תכנית עסקית, רישום פטנט (אם קיים), הליכי רישום ורישוי, הקצאת משאבים של הקיבוץ, אישור הקמת עסק זעיר במנהלת עסקים

הנהלה חברתית מיום 19.4.2012

משתתפים: אדיר המבורג, הראל כהן, אתי היכל, דברת קפלושניק, סיגל פרנקל-בלן, גבי דוקטורס, עופר מסד, טומי שחר, עירד דוכס, אייל רייז.

1. "עסקים זעירים" –

- א. הנהלה חברתית החליטה ברוב לאשר את המינוי של בני ברק לריכוז עסקים זעירים. בני יפעל כנדרש להרחבת הפעילות באמצעות סיוע בהקמת התשתית, ליווי תמיכה ובקרה בהתאם לשלבים שהוגדרו. היקף התפקיד מוגדר ל-50% משרה למשך שנה תוך כפיפות למזכיר ומנהל קהילה ובתמיכה של מנהלת שתוקם בהקדם.
- ב. הגדרת תפקיד מינהלת יזמויות כולל שילוב נציגי ציבור ויזמות ייעשה בנפרד.
- ג. תקציב לתמיכה יוגדר מתוך תקציב הקהילה ויוסדר מקום למשרד ע"פ המשאבים הקיימים.
- ד. החלוקה אותה ביצע צוות מתאם תישמר: באחריות מרכז משק – דוארט, אורחן, והרקדות. יתר היזמויות הקיימות והחדשות באחריות בני ברק.
- ה. דיון ציבורי בנוגע לחברים שפועלים בניגוד לתקנון בהתייחס להכנסה פרטית יתקיים בנפרד. הכנת הנושא באחריות דברת, איל וטומי.

- ניהול תקציב שנתי שוטף באמצעותו יממן רכז עסקים זעירים תהליכי בדיקה, רעיונות ותוכניות עסקיות. התקציב יתקצב שנתי ע"י הנהלת הקיבוץ ומנהלת עסקים זעירים.
- הכנה והצגת תכניות לאישור במשאבי הקיבוץ (שטח, מבנה, כלים), או למימון הקמת עסק זעיר, או להשקעה נוספת בעסק זעיר קיים. התכניות יובאו לאישור מנהלת עסקים זעירים.
מידע נוסף מפורט בנוהל עסקים זעירים.

2. התקיים דיון ב- "נושא אישי"

הנהלה חברתית מיום 20.4.2012

משתתפים: הראל כהן, גבי דוקטורס, סיגל פרנקל-בלן, עירד דוכס, דברת קפלושניק, טומי שחר, אייל רייז, אדיר המבורג, חסרים: אתי היכל, ניסים סעדה.

1. בטיחות בשטח המגורים – לפני שלושה חודשים הסמיכה ההנהלה החברתית צוות מקצועי הכולל את ישי שמאלי – ו. תכנון, יוסי פרלמן-נוי, ורמי לוי-קצין בטיחות לערוך מיפוי ולהגיש המלצות לטיפול בבעיות בטיחות בשטח המגורים, רמי המרכז את הצוות הגיש באופן מסודר את המיפוי שבוצע לצד המלצות לטיפול במטרה לאפשר להנהלה חברתית לקבל החלטות כיצד לקדם את הטיפול בנושא.

תקציר עיקרי הממצאים במיפוי:
- חלק גדול מהקשיים נגרמים כתוצאה מצמחייה הגובלת בין מדרכה לשטח מגורים אשר מגביל את שדה הראייה בנסיעה ברכב, בקלנועית, באופניים, ושל הולכי רגל.
- ישנם מקומות בהם חברי קיבוץ פועלים בתוך שטח ציבורי ויוצרים חריגה.
- ישנם מקומות ציבוריים בהם הצמחייה גורמת לסכנה ואין מענה מסודר במקום.

החלטות הנהלה חברתית:
יישום המלצות לטיפול בבעיות צריך להתבצע במסגרת תקציב ועדת תכנון בכדי לשתף את הציבור יש לבצע הסברה, חינוך ואכיפה בכל מקום בו קיימת בעיה. דרך הטיפול צריכה להיעשות בשיתוף פעולה עם החברים תוך עמידה בהנחיות של הגורמים המוסמכים. מכיוון שסעיף ההמלצות בתוכנית דורש

זעירים, חתימת הסכם הפעלה, בנית היזמות והרצתה בשיתוף היזם.
2. הנעת תהליכים ליצירת רעיונות, לשם ניצול מיטבי של הפוטנציאל העסקי של הקיבוץ בתחום העסקים הזעירים: ניצול יתרונות מיקום, שטח, מבנים ומשאבים, התמחויות, וידע משקי ואישי. בחינת הרעיונות בשיתוף הנהלת הקיבוץ ומנהלת עסקים זעירים.
3. תמיכה אקטיבית ובקרה בעסקים זעירים שבשלב אחריות הקיבוץ:
- קשר בין העסק הזעיר למוסדות הקיבוץ.

- תמיכה במפעילי עסקים זעירים בתחומי ניהול, תמחור, שיווק, היבטים משפטיים, מיסוי, רישוי.

- קידום שיתופי-פעולה בין עסקים זעירים, ענפים ועסקים בקיבוץ לצורכי ניצול יתרון לגודל, הוזלת עלויות, והצעת סל מוצרים/שירותים משלימים.
- ארגון הדרכות והשתלמויות לשיפור היכולות של מפעילי עסקים זעירים.
- בקרה תקופתית של פעילות העסקים הזעירים ונקיטת אמצעי תיקון ושיפור במידת הצורך.

- קידום תהליכי ייעול, שיפור ופיתוח בשיתוף היזמים: בחינת אפשרויות להרחבת סל המוצרים/השירותים, בחינת רעיונות חדשים למיכסום הרווח.

4. הבאת הצעה למנהלת עסקים זעירים לסגירת עסק זעיר שאינו רווחי, וליווי הליכי סגירה.

5. הבאת הצעה למנהלת עסקים זעירים לאישור העברת סטאטוס מעסק זעיר באחריות הקיבוץ לעסק זעיר עצמאי, או להארכת תקופת פעילות כעסק זעיר באחריות הקיבוץ.

6. ליווי וסיוע במעמד יועץ (ללא קבלת אחריות משפטית, ביטוחית, מיסויית, תפעולית ומסחרית) לעסקים זעירים עצמאיים.

7. ריכוז פעילות מנהלת עסקים זעירים: זימון, הכנה וניהול הישיבות, הוצאת פרוטוקולים ובקרה על יישום ההחלטות.

8. ניהול ובקרת תקציבי מנהלת עסקים זעירים, תוך קיום תהליכי קבלת החלטות ודיווח מסודרים:

ספורט בהלימה לתהליך אותו אנו בודקים מול המועצה/מתנ"ס והצרכים השונים הקיימים בשטח.

יש לציין כי כלל חברי הנהלה חברתית ראו לנכון להביא הערכה ותמיכה למפעל הספורט אותו יובל מרכז במשך שנים וכי חשוב שיוכל ימשיך לקחת אחריות ולהיות מעורב בנעשה תוך ביצוע תהליך שינוי היעוד.

סעיף "יום קליטה לצעירים במסלול" נדחה ליום ג'.

הנהלה חברתית מיום - 24.4.2012

משתתפים: ניסים סעדה, הראל כהן, סיגל פרנקל-בלן, אתי היכל, גבי דוקטורס, טומי שחר, אדיר המבורג, עירד דוכס, אייל רייז, דברת קפלושניק, עופר מסד.

1. פנייה אישית - התקיים דיון בפנייה.

2. בחירת נציגי ציבור להנהלה חברתית – "הצעה אחרת" – שהגיש עמי זינגר. (התפרסמה כרשימה אישית בהד-הנעשה) הנהלה חברתית הזמינה את עמי להציג את ההצעה. בגוף ההצעה מבקש עמי לערוך שינוי תקנון ולאפשר "לנציגי ציבור" להיבחר לקדנציה של 4 שנים ולא שנתיים, לצד יישום תחלופה מדורגת בין 5 נציגים נבחרים. בדיון עצמו הביעו חברי הנהלה תמיכה בהצעה של עמי תוך התייחסות לניסיון הנצבר לאורך שנים מספר, המחויבות הציבורית לאחריות הנדרשת גם מעבר לישיבות ועוד. בסיכום הדיון הוחלט ברוב – לתמוך בהצעה של עמי ולהביא את הנושא לשיחת קיבוץ וקלפי, יישום החלטה מחייב עצירת המכרז לבחירת נציגי ציבור למזכירות למשך חודשים מאי-יוני, קבלת החלטה עקרונית ולאחר מכן המשך יישום תחלופה בהתאם למה שיוגדר בשיחה.

רשם: אייל רייז.

השקעה גדולה, יש לבנות תוכנית רב שנתית עם סדר עדיפות ע"פ הפרמטרים של רמת סיכון – בטיחות תוך מתן עדיפות לטיפול ראשוני בשטח הציבורי ולאחר מכן בשטח הפרטי – באחריות אדיר, אייל, ורמי לקדם את הטיפול בנושא בוועדת תכנון ולדווח להנהלה במידת הצורך - על צעדים בהם יש חשיבות שהנהלה תהיה מעורבת ביישום. חברים המעוניינים לסייע ו/או להעביר מידע בנושא מוזמנים לפנות לרמי לוי בנושא.

2. "מגרש הטניס: - הגדרת יעוד מחודש – יובל גדיש הציג את ההתפתחות והפעילות שבוצעה באופן מכובד ומקצועי לאורך השנים תוך שמירה על איזון בין הוצאות להכנסות בשילוב של לקוחות חיצוניים ופעולות ילדים, נוער, וחברים. בסוגיית "היעוד" נדרשנו לקבל החלטה כיצד להמשיך לקיים ולפתח את המגרש: האם לכוון לצד העיסקי ו/או למקד אך ורק עבור הקהילה תוך הבנה כי השילוב הקיים לא נותן מענה בשעה שתחום העיסוק בטניס בלבד הצטמצם מאד בקיבוץ. הוחלט:

- א. מגרש "הטניס" ישנה את שמו ל"מגרש ספורט" – כמגרש רב תכליתי לקידום הספורט ותרבות הפנאי לטובת חברי ותושבי הקיבוץ בלבד.
- ב. במגרש נפתח פעולות הכוללת כדור סל, כדור רגל, טניס, טניס שולחן ועוד, (סיום המינויים הנוכחים יתבצע באופן מדורג במהלך השנה).
- ג. חדר הכושר – אינו עומד בכללים והחוקים המחייבים להפעלה על כן הוא ייסגר בתאום עם אלי אמנו המרכז את המקום.

בהתאם לשינוי הייעוד הוסכם כי סוגיית האחריות ליישום תבחן בצוות משותף הכולל את יובל, סיגל, טומי ואייל תוך מגמה לפתח את תחום הספורט, לבחון אפשרות להוציא מכרז לרכז/ת ספורט יישובי והפעלת וועדת

דברים שנשא יהודה שביט - ערב יום הזיכרון לשואה ולגבורה בהדלקת הנרות בבית העלמין של כפר מסריק.

אני דור שני!

הורי היו ניצולי שואה. אבי לחם בפרטיזנים
והיה קטוע רגל מהמלחמה. אמי ברחה לרוסיה
עם שני תינוקות ועבדה רוב המלחמה בשדות
תפוחי אדמה כשאחי משחק בשדה, לאחר
שבתה השנייה, תינוקת בת 6 שבועות לא
עמדה בתלאות הדרך.

בילדותי לא שמעתי מילה על השואה ועל
הספורים של הורי. הורי לא ספרו דבר ואנחנו
לא שאלנו. מה שאמרתי כאן זה מה שאני
יודע!

הייתי מוכן לתת הרבה בשביל האפשרות
לשבת עם הורי זכרם לברכה ולשמוע, להבין,
לחוות ולתת להם תחושה עד כמה אני מעריך
את גבורתם ואת יכולתם לאסוף את השברים,
לעלות לארץ, לבנות משפחה מחדש ולהוליד
אותי!

אין לי הזדמנות שניה כזו, ועוד מעט לא תהיה
הזדמנות כזו לאף אחד.

אני שואל את עצמי איזה צביון יש לתת לזכר
השואה, כאן במדינת ישראל, כאשר דור ניצולי
השואה הולך ופוחת, כאשר אתם בני הנוער
יכולים להבין פחות את שהתרחש שם.

אנחנו חייבים לזכור ולהזכיר, כי את מה
שהתרחש שם אסור לשכוח! כי השואה היא
ההצדקה החזקה ביותר להקמת המדינה. כי מה
שקרה שם חייב לשמש אות אזהרה.

מבחינתי הזיכרון צריך לעסוק בסיפורי חיים
ולא במספרים. נצחון הרוח וגבורת האדם,
היכולת לשמור על צלם אנוש, היכולת לחזור
ולבנות חיים, ליצור ולהוליד ילדים היא גבורה
שאין כמוה והיא צריכה להיות נר לרגלנו כבני
אדם ערכיים בדור שלנו, בדור של בנינו
ובדורות הבאים!

יהודה.

בטקס בבית העלמין, דיבר גם אברי פישר
שסיים בקריאת שיר פרי עטו.

אברי הקדים ואמר: שורות אלה כתבתי בסתיו
1989, במהלך נסיעה ברכבת מבודפשט
לברטיסלאבה.

מראה הדנובה מחלון הרכבת יצר את אוירת
כתיבת החרוזים, ומשק גלגלי הרכבת הוא
שהכתיב את קצבם

מראה מחלון הרכבת

מי הדנובה

שִׁפְיָם הִכְחֹל הַתְּנַגֵּן מֵאֵלָיו

לִיעַת לִידַתִי בְּוִינָה, אִי-אֶז

בְּבְרִטִיסְלָבָה, שָׁם עוֹלָמִי קָרַס וְחָרַב

בְּבוֹדֶפֶשְׁט, עִיר יְלֻדוֹתַי נָשַׁל זֶה שָׂא הֶב

בְּזָרָם אֲטִי, בְּאֶפִיקֵם הֶרְחַב

נִשְׂאוּ מִנִּי אֶז, בְּאֶבִיב וּבִסְתָו

אֵת סִבְלוֹ שֶׁל עַמִּי, שְׁנִרְצָח וְנִחְרַב

אֵת גּוֹפּוֹת הַטְּבוּחִים שֶׁעֲמָדוּ עַל גְּדוֹתָיו

יְרוּיִים אוֹ חַיִּים הַשְּׁלָכוּ אֶל גְּלוֹיו.

הַיַּדַּע הָעוֹבֵר, הַיּוֹדֵעַ הַשָּׁב

- בְּהֶרֶף עֵינָיו, בְּעֶבְרוֹ כָּאֵן עֲכָשׁוּ,

כִּי טָמוּן בָּם עַמִּי, אֵינְסִפּוֹר לְמִתָּיו

וְהִטִּין מְכֻסָּה עֲצָמוֹתָיו וְשִׁלְדָיו?

וְאוּלַי בְּשֶׁל כֶּךָ אֶפְרַיִם הֵם מִימִיו

וְעַל כֵּן מִבְּטֵי אֲלֵיהֶם נִעֲצָב...

אוֹ שְׂמָא זְכָרוֹן הַיְלָדוֹת הוּא הַשָּׁב

לוֹפֵת אֵת כְּלֵי בַעַצְמֵם כְּבָלָיו?

אברי

- תחושת הבית בחגים ומועדים חשובה לכולם. כיצד ניתן לחזק את המפגשים בדומה לנעשה בחג ביכורים.

- גם כאשר יש ציפייה לשירות כמשהו מובן מאליו (כמקובל ביחסי נותן שירות ולקוח), חשוב לשמור על כבוד האדם (דוגמא – האופן בו אני מגיב אל האוכל ו/או ההגשה בחדר האוכל).

- הקיבוץ עבורי זה בית שני, רוב שעות היום אני נמצא כאן, המקום חשוב לי מאד ויש קשרים בימי צער ושמחה מעבר לעבודה. - פערים – יש עובדים שכירים המקבלים שכר מינימום במשך שנים רבות. זה יוצר קושי ותסכול. נדרשת התייחסות לוותק, גם בשעה שהעבודה היא על בסיס הסכם אישי ולא קיבוצי.

- כחול לבן זה הצבע שלי – אני בחרתי לעבוד בקיבוץ מתוך תפיסה שזה המקום הנכון והראוי עבורי וזה נותן כוח לקום כל בוקר לעבודה.

- בשעה שמפעל נקלע למשבר, העובדה שהקיבוץ ידע לתת כתף ולסייע נותן תחושת ביטחון לאנשים הפועלים בשטח ומגדיל את המחויבות להצלחה בהמשך.

- הניהול המשתף נותן תחושת בית, הגישה החברתית-שוויונית מאפשרת התגייסות לאור המטרות והיעדים שהצבנו לעצמנו.

- כעולה חדש זה מתנה לעבוד בקיבוץ, נותן אפשרות לדבר בגובה העיניים להשתלב בחברה כאן אני מרגישה את המשמעות האמתית של הסולידריות בין האנשים.

- הטיול עם הילדים בקיבוץ, המפגש עם המכבסה, הכולבו, הגד"ש ועוד יוצר תחושת שייכות ו"דבק", והוא בעל משמעות חברתית גדולה גם עבור הילדים וגם עבורי כעובדת.

אחד במאי 2012 – כפר מסריק

השנה, ביוזמת המזכירים ומשאבי אנוש, הוחלט לציין את האחד במאי במפגשי הידברות משותפים לחברים ושכירים, בארוחת ערב משותפת והרקדה ברחבת חדר האוכל. להלן תמצית הדברים שפורסמו בדף המסכם:

מעגלי השיח שקיימנו במוסך ובמועדון סביב "שולחן עגול", חברים ושכירים, התמקדו "בביחד", ובסוגיית "החוסן החברתי", במטרה לשתף אחד את השני במה ניתן ונכון לשמר ובמה לשפר את העשייה המשותפת שלנו בענפים ובקיבוץ כאחד. ההשתתפות הייתה ערה ומשתתפים הביעו רצון לקיים מפגשים נוספים מסוג זה.

1. עיקרי הנושאים שעלו בשיחות מפי חברים ושכירים:

- המעבר מעבודה עצמית להסתייעות בשכירים והניסיון לעשות את כל המאמצים לשמור על הרוח והשותפות לצד השונות הקיימת. - נשאלת השאלה מיהו העובד? האם גם עובד ההייטק והמשרד, או רק עובדי כפיים? במציאות המודרנית – גם חקלאות, גם הייטק, גם מכבסה... מה המכנה המשותף שלנו? השתייכותנו למעמד הביניים.

- כיצד מתחזק היום הזרם הסוציאלי-דמוקרטי בהמשך למאבק לצדק חברתי במדינה, ואיך אנחנו לוקחים חלק בהתייחס לשינוי בבית ובחברה.

- עובדי קבלן קבועים, בתחומי ניקיון לדוגמא: האם אנחנו דואגים לשכר הוגן ברמה האנושית שלנו בענפים ובקיבוץ.

משוחחים במועדון

2. ארוחת ערב חגיגית – אנו מרגישים צורך להתנצל על האופן בו נערכנו. הפער בין הרצון לסיים את היום באופן חגיגי למה שהוגש בפועל מחייב אותנו לבדוק את הדברים ולקחת אחריות כדי לשפר את הנדרש.

החברים יזוכו בעלות ארוחה זו. נפיק לקחים לעתיד, בשיתוף עם המינהלת וצוות חדר האוכל.

3. עובדי חוץ – רחלי הציגה את הנתונים הכלכליים בשנים 2009-2011 לצד ברכה והערכה רבה לכלל העובדים (75). עיקרי ההרצאה הניתנה ע"י טלי אבן עזרא בנושא "אי השיוויון בחברה" יפורסמו בעיתון הבא.

העמקה והמשך למידה בנושא יתבצע במידה וחברים מעוניינים בהמשך.

אייל רייז / משה טל

משפחת כרמלי בחולצות אדומות (תסתכלו בגיליון שמופיע באינטרנט..) מתייצבת לארוחת הערב המשותפת.

תגובה עניינית לתגובה הלא עניינית של המזכירים

בעיתון הקודם התייחסו המזכירים לדבריי בעניין רכבי עובדי החוץ. למרות שכותרת התגובה הייתה "תגובה עניינית" לא מצאתי ולו התייחסות עניינית אחת לנאמר על ידי מלבד זאת שאם אבדוק אגלה שזה משתלם לי כלכלית. לשאר הדברים הם לא התייחסו בטענה שהם בוטים ולא ענייניים...

אני מוצא לנכון לחדד את טענותיי על מנת שיוכלו להתייחס לנאמר בצורה עניינית באמת. ולהלן הדברים:

- אין בכוונתי להכניס את משכורתי לקיבוץ ובמקביל לרכוש רכב על חשבוני הפרטי שמסתכם בתקציב החודשי של משפחתי. זה מעוות ולא הוגן.
- אין בכוונתי "לקבל אישור" מאף אחד להישאר במשרד בכל זמן שאראה לנכון לעשות כך ו/או "לבקש הארכה" לשעות העבודה שלי מסדרן הרכב או מכל אדם אחר בקיבוץ. אף אדם לא יכול לתכנן מראש את זמן העבודה שלו באופן זה אפילו הוא עובד בסניף ארומה בקריון לא כל שכן בעמדה ניהולית ובמסגרת שפועלת בשעות הערב ובסופ"שים.
- אין בכוונתי להתפטר מתפקידי או לעצור את הקריירה אותה בחרתי ולעבור לעבוד בקיבוץ בגלל הגבלות המזכירים על דרכי השינוע שלי.
- אי לכך ובהתאם לזאת עומדות בפניי שתי אפשרויות:

1. לקחת את משכורתי אליי ולדאוג לעצמי כפי שנוהג כל העולם.
2. ללכת מול המזכירים לבית משפט ולהתמודד נגד חוסר הצדק והשוויון בהם הם נוהגים בי.

היות ובחרה משפחתי בקיבוץ כמקום בו נחיה את חיינו ואני נמצא כאן מרצון ולא מכורח חשוב לי לפעול בדרכי הצדק הקהילתיים גם אם הן בעלות נימה קפקאית ומתסכלת לעיתים לא רחוקות בכלל. לכן אני מגיש בזאת ערעור רשמי למזכירות הקיבוץ על נהלי השינוע של עובדי החוץ בתקווה שדבריי יביאו אותם לדרכי פעולה פחות הזויות ומסובכות לפתרון בעיות מנהלת עובדי החוץ.

אני מבקש להעביר את ענף עובדי החוץ לניהול המשק ולקבוע קריטריונים לקבלת רכב תוך כדי התחשבות בעובדי חוץ מתחילים ו/או שעובדים רחוק ו/או במשכורת נמוכה, לתגמל עבודה ערכית מכל סוג ולספק תמיכה מקצועית והתנהלותית לעובדים. כל העובדים יכניסו את משכורתיהם לענף ומכסף זה ירכשו צי רכבים לעובדי הענף ויחלקם לפי הקריטריונים שיקבעו על ידו. כך לא יהיה ענף עובדי החוץ תלוי בהסדר הרכב של החברים בדיוק כמו הגד"ש ודוקרט. כך אף יוכל ענף עובדי החוץ להחליט לעזור לעובדים מתחילים בייעוץ מקצועי

דיווח מצוות השינוי

בגיליון הקודם מסרנו דיווח מקיף על התקדמות עבודת הצוות. להלן כמה עדכונים:

1. החל מהשבוע הבא יוכנס משקל למדידת הכביסה לקומונה. בנוסף, במרפאה יחל רישום של צריכת התרופות לכל משפחה ומשפחה. **אנו מדגישים – בשלב זה לא מבוצע חיוב של החברים!** מטרת הכנסת הרישום והמדידה היא להתחיל ולתרגל את המערכת הניהולית והחשבונאית בחיובים הפרטניים.
2. אנו ממשיכים בהשלמת גיבוש חוברת השינוי. הפרקים העוסקים בחינוך, בריאות, צביון כפרי והתחום המוניציפאלי כבר מוכנים. בעוד כשבועיים תתקיים ישיבה של הצוות הרחב לגיבוש סופי של הפרקים העוסקים בתקנון העבודה, הסדר הפנסיה והסדר הקליטה. לאחר מכן תועבר החוברת לבחינה משפטית.
3. במהלך חודש יוני יופקו "תקציבים יבשים" המבטאים את מצב כל משפחה ומשפחה לאחר השינוי. במהלך החודש יתקיימו שיחות הסבר על החוברת. במהלך חודשים יולי-אוגוסט תקבל כל משפחה את התקציבים היבשים ויתקיימו פגישות הסבר אישיות עם כל משפחה בנוגע לתקציבים היבשים. בסוף ספטמבר, לאחר החגים, תובא הצעת הצוות וחוברת השינוי להצבעה בקלפי.

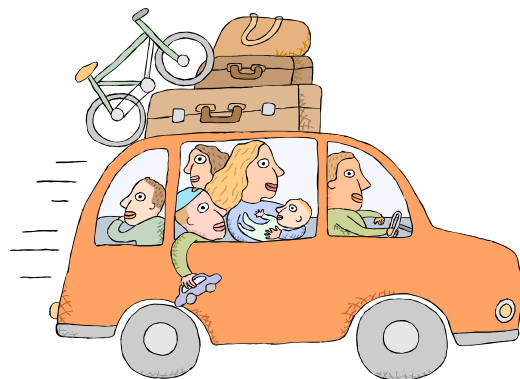
אנו עושים כל מאמץ לסיים את המשימות שהוטלו עלינו, קרוב ככל האפשר ללוחות הזמנים שתוכננו, ובמקביל לעבוד בצורה מפורטת ומדוייקת כמה שניתן. אנו מבקשים להיעזר בעוד קצת סבלנות. צוות השינוי

ובהוצאות של תחבורה ציבורית ואש"ל במקרה והוא רואה לנכון לעשות כך ויש צורך לתמוך בעובדי החוץ שמכניסים פחות וכל זאת מתקציבו של הענף ולא של הקהילה.

לא ברור לי מי בדיוק "נפגע" מדבריי האחרונים בעיתון הקודם ואיני מתנצל על שום מילה שנאמרה שם. ההתנהלות של הקיבוץ אינה שוויונית בעליל בעניין רכבים כלל ובבירור מפלה את החלש בעוד אנשים בעלי כוח מחזיקים רכב על חשבון הקהילה. המזכירות מתנערת מתפקידה המוסרי בטענה ש"אין לה השפעה על הקורה במשק" (אז בשביל מה בחרנו בה בדיוק?) ולכן התנהלות הקהילה תהיה כביכול שיתופית בעוד היא מאפשרת למשק לפעול בחוסר מוסר בוטה.

אין אני לוקח רכב מכיסו של אף אחד, אני עובד בשביל זה. בעוד שישנם ענפי שירות בקהילה המנוהלים ע"י ועדת משק שאינם מכניסים כלל כסף אך מחזיקים רכב וטלפון צמוד בקיצור מחזיקים בכל הקלפים - גם ענפי שירות לא מכניסים וגם תחת הנהלת המשק ולא הקהילה המאפשרת להם רכבים וטלפונים צמודים. כך בכל ענפי המשק, החקלאות והמפעלים ישנה "אינפלציה" של מותרות על חשבון החברים שפעמים רבות גובלת בחוסר מוסר בוטה. המזכירות אינה פועלת בטענה שזה אינו בתחום אחריותה ועל החבר לפנות להנהלת המשק. חברים זהו בזיון אתי. מן הראוי שהמזכירות תיקח את האחריות על המוסר הקיבוצי. רק כך ימשיכו החברים להאמין בשיתופיות כמערכת שיש בידה את הכלים לעבור את השינוי. ותנו לי בבקשה לנסוע בשקט לעבודה. מאזדה שלוש עם 350,000 ק"מ ליד הבית זה לא ניצול של המערכת ואני לא גונב מאף אחד. תתעוררו למאה ה-21 בבקשה.

גל סהר.

אורחות לרגע

כמה מילות תודה משבדיה.

גלעד ליסאי שחי מזה שנים רבות בשבדיה היה בשבוע חג הפסח בביקור בארץ ישראל עם שלוש מורות מבית הספר שם הם עובדים ביחד. גלעד מספר להד-הנעשה: "גרנו באורחן כפר מסריק וטיילנו בארץ לאורכה ולרוחבה. אנו מודים לכולכם על האירוח הלבבי באורחן ועל חום הלב והפתיחות שגילו חברי הקיבוץ כלפינו. ארוחות הבוקר היו טעימות מאוד ונהנינו מאוד מהאווירה הנעימה סביב הארוחות. תודה רבה בשמי ובשם שלושת המורות משבדיה ולהתראות בביקורים הבאים!" גלעד

על חוף הכנרת ליד כפר נחום

מהבריכה באהבה

זהו סיימנו... הקבלן שעבד בבריכה סיים את העבודה, וכעת אנו נעזרים בבעלי המקצוע שלנו (צוות הנוי, החשמליה והמסגריה) לגימורים אחרונים.

הפתיחה החגיגית מתוכננת ליום שבת 26/5 ערב חג שבועות.

כשבוע לפני הפתיחה יצא דף מפורט עם שעות פתיחה ורענון נהלים.

למי שלא יודע אז אני אפרט מה עשינו:

רידדנו את עומק הבריכה על ידי יציקת רצפה חדשה ובתוכה שתלנו צנרת פיזור.

בנינו תעלת גלישה בכל היקף הבריכה שממנה נאספים המים למיכל איזון וממנו חוזרים המים דרך מסנן לבריכה, על ידי כך מנענו בזבז גדול של מים.

הוספנו 6 עמודי תאורה עבור רחצה לילית.

השנה בכוונתי לאפשר רחצה לילית בחודשים יולי אוגוסט בימי שלישי בנוסף לארוחות הערב. בשביל לקיים את ארוחות הערב אני אצדק לסיוע מכם גם ברעיונות לתפריט וגם בביצוע הארוחה (כל פעם דרוש צוות של 8 חברים) - אני מצפה למתנדבים.

בתכנון העונה, בעקבות פניה של חברים לאפשר שחיית בוקר, נילי שר לקחה על עצמה לעזור בקשר עם החברים שמעונינים ולנסות למצוא שעה מוסכמת. מוזמנים לפנות אליה.

מספר הנייד שלי הוא 8346698-052

קיצור 5698

אמנון היכל

חוויות, נתינה ולמידה

לפני כמה חודשים סיפרנו לכם על התחלת פעילויות שנת המצוות שלנו ומאז לא דיווחנו ולא סיפרנו, אבל בשטח חווינו הרבה.

התוכניות לקראת שנת המצוות החלו להתרקם כבר לפני שנה – נפגשנו ההורים, ולאחר מכן יחד עם הילדים (נערים), לחשוב ביחד מה אנו רוצים בשנה המיוחדת הזו.

הגענו למסקנה שאת המסיבות האישיות תחגוג כל משפחה בנפרד ושאנחנו לא רוצים לוותר על משימות שיסמלו כמה מעגלים חשובים – המעגל האישי-משפחתי, המעגל הקבוצתי ומעגל הקהילה, הקיבוצית וגם מעבר לה.

המעגל האישי-משפחתי מתבטא בעיקר בעבודות השורשים המאפיינות את השנה. מאחר ואת העבודות עושים הילדים במסגרת "אופק", בחרנו לקיים שלושה מפגשים בהנחיית המדרשה באורנים. מטרת המפגשים לאפשר לנו, הורים וילדים (למפגש מגיעים הורה וילד) ללמוד ביחד, לשתף ולהתבטא בכל הקשור בהתבגרות בגילאים אלו, במשמעות שנת המצוות ובחיבור לקהילה ולמסורת (היהודית והקיבוצית). עד כה התקיימו שני מפגשים מוצלחים ו**ביום שישי, ה-12.12**

מתקיים המפגש השלישי. סופו של המפגש יהיה בקבלת שבת אליה תוזמנו כולכם. פרטים נוספים בהמשך.

במעגל הקהילתי בחרנו לקיים כמה משימות. בחג החנוכה הגיעו הילדים לבית העזר, הופיעו במסיבה והשתתפו ביחד עם החברים הותיקים במסיבת החנוכה, כולל מופע "חנה זלדה" המסורתי.

פעילות נוספת הקשורה למעגל קהילתי היא התנדבות הילדים במועדונית המיועדת לילדים משכונות מצוקה בעכו. במפגש הראשון שהיה בחג ט"ו בשבט הגיעו כל ילדינו עם שתילים וכיבוד ולאחר שקיבלו הסבר במקום מהמדריך הראשי הכינו טקס ט"ו בשבט במועדונית. במהלך הטקס שתלו ביחד עם הילדים מעכו שתילים, הופיעו בפניהם וערכו סעודה.

מאז כבר נסעו ילדינו פעם נוספת למועדונית ועזרו לילדים בשיעורי בית, שיחקו איתם ועוד.

בעוד כשבוע מתוכנן ביקור נוסף במועדונית במסגרתו יספר גדי לוי על צה"ל ויתקיימו פעילויות משותפות.

משפחתי משובח (כולל האחים שהצטרפו), כולו מעשה ידי ההורים, וטקס קצר וחלוקת תעודות וכובעים לילדים ולהורים.

הרוח לא היתה לגמרי לטובת הרוכבים ולא לכולם היה קל, אבל בסופו של דבר, מלבד נפילה לא סימפטית של אחד הילדים (שלשמחתנו לא גרמה לנזק), האירוע סוכם שמוצלח מאד.

הפעילות במועדונית

בשבוע הבא אנחנו יוצאים לפרוייקט המרכזי והוא נסיעה ליומיים לירושלים, הורים וילדים, לספור/טיול בהדרכת ישי שביט. מבטיחים לספר חוויות..

זהו.. אוטוטו השנה נגמרת. נשארו לנו עוד כמה תוכניות ומשימות בקנה, נקווה שנצליח להספיק הכל. בתחילת יולי אנחנו מתכננים אירוע סיום לקיבוץ ובו נסכם את השנה המיוחדת והמשמעותית הזו עבורנו.

ילדי והורי שכבת "פרפר"

צילומים: גדי לוי

במסגרת המשימות רצינו לתת ביטוי גם לעובדת התבגרותם של הילדים/נערים והעצמאות הנלווית לכך. כשאנחנו היינו ילדים היה יום שלם של בילוי בעיר הגדולה חיפה, ובנוסף היו "מפעלי האירוח" במסגרתם נסענו כל שלושה ילדים לקיבוץ אחר לכמה ימים.

השנה החלטנו לשלוח את הילדים ליום פעילויות במתכונת ה"מרוץ למיליון" בתל אביב. זוהי פעילות שמאורגנת ע"י חברה חיצונית במסגרתה מחולקים הילדים למספר קבוצות קטנות וכל קבוצה צריכה למצוא בעצמה (כמובן בלי מבוגרים) אתרים בתל אביב לפי מפה שקיבלו ובכל מקום לבצע משימה (להחתים אנשים על עצומה, להצטלם עם אדם מפורסם, למצוא את הקיוסק הראשון בתל אביב וכו'). את הפעילות הזו החלטנו לעשות במשותף עם ילדי שנת המצוות של עין המפרץ והשילוב היה מאד מוצלח.

לפני שבוע, ביום שבת, במסגרת המעגל המשפחתי, יצאנו לטיול אופניים, הורים וילדים, בהדרכת פליקס. הטיול התחיל בעכו, כולל סיור בעיר העתיקה וקבלת הסברים, ובהמשך דרך הטיילת בעכו, לאורך החוף עד נהריה וסיום בחוף "בננה ביץ" ליד אכזיב. בחוף התארגנו לפיקניק

המון תודות לחבורת הגברים שתולה
בשמחה את הדגלים ברחבת חדר האוכל.

ארוחת הערב של יום העצמאות כל שנה
מחדש מהווה אתגר. זו הארוחה העמוסה
ביותר במספר האוכלים שמוגבלים בזמן
קצר של ארוחה. למרות ההכנה וההשקעה
הגדולה של רוזה ועובדי המטבח, יש (לי)
תחושה שצריך "לעשות חושבים" בעניין.
אולי לפרוס את הארוחה לזמן ארוך יותר,
אולי לשנות את צורת ההגשה.
אני מקווה שמנהלת חדר האוכל תיקח על
עצמה את האתגר בשיפור ארוחה זו.

סיכום תקופת החגים

מחג לחג
ממועד למועד
ממקום למקום
מפגישה לפגישה
משבת לשבת
אל תוותר.
מזיכרון לזיכרון
בין הווה להווה
מהיום הראשון
ועד לרגע הזה
תחזיק מעמד
אל תשבר.
עם כל נשימה
אל תוותר
מחג לחג
ממועד למועד
אל תוותר.

מפקד יום העצמאות בניצוחה של איטה,
קיבל גם הוא מקום של כבוד בפנטיאון
החגים שלנו. כל הכבוד ותודה גדולה
לאיטה על הנחישות וההתמדה!
המוסדניקים הצליחו להפתיע השנה
בכתובות אש חדשות ומרהיבות. איזה
יופי!! אנחנו גאים בכם ושמחים לראות
שכל שנה חוזר המחזה המרהיב הזה של
התגייסות המוסדניקים להכנת מפקד האש.
המון תודות לאלונה ואלי על התמיכה
והעזרה. גאים בכם מאד!!

הערב בפאב, לטעמי, היה מוצלח מאד.
הרבה קהל הגיע, מגוון מבחינה הגילאים,
מתינוקות בעגלות ועד גילאי ה-70.
חלקם צפו במשחק כדורגל בפאב, חלקם
נהנו מההופעה, משירה בציבור ומכיבוד
טעים.

בעיני זה היה "תרבות של קהילה" שבה כל
אחד מוצא את התוכן שמתאים לו ואת
המקום שנעים לו להיות בו.
צוות הפאב- יותם, יערה ואלונה נרתמו
בצורה נפלאה לעזרתי וכמובן עמית שהכין
את התאורה וההגברה לאורך הערב. תודה
רבה רבה!

לי הייתה הרגשה נהדרת בסימומו של החג
הזה ואשמח לשמוע תגובות והערות מכל
סוג שהוא.

גם את "אחד במאי" זכינו לחוות השנה
בצורה מעוררת כבוד, הכל ביוזמתם
ובארגונם של המזכירים ומשאבי אנוש.
עכשיו מתחילות ההכנות ל"ג בעומר
בניצוחם של ילדי המרחבים, צוות שבועות
כבר יושב על המדוכה ובעיקר ההכנות
לשנת ה-80 נכנסות לישורת אחרונה.

עם השיר הזה של שלום חנוך, כל רכז
תרבות מזדהה, בעיקר בתקופה זו של פסח
עד יום העצמאות. רצף אירועים שחשוב
לנו מאד לא לוותר עליהם ולקיימם בכל
תנאי.

רציתי לסכם את אירועי יום הזיכרון ויום
העצמאות ובעיקר להודות לכל עשרות
החברים שלקחו חלק בהכנה ובהשתתפות.
ליום הזיכרון יש לנו מתכונת קבועה
שמתחילה במפקד מחוץ לחדר האוכל וכבר
שנים רבות אופיר שטהל מארגן ומכין
אותו. את ערב הזיכרון הכינו גבי דוקטורס
ומירון שיפר ואת פינת הזיכרון דברת
קפלושניק ואידה סיפר. את הבמה עיצבו
נרי מזרחי וחופית סהר. תודה לכולם.

"אש על כל תל-חי, מי זורח, מי צוהל?
אש, אש זה הליל חג הוא, חג לישראל..."

ביום חמישי ה- 10.5 בשעה 17:45 ניפגש
ילדים הורים וסבים ברחבת המועדון לחבר
לחגוג ביחד את ל"ג בעומר
בתוכנית משחקים של פעם:

- משיכה בחבל
- מרוץ שקים
- הכפית והביצה
- קלאס
- ציור בגירי מדרכה ועוד הפתעות...

בשעה 19:00 תוגש ארוחת ערב.
בתפריט: המבורגר בלחמניה וצי'פס
נא להביא מחצלות לישיבה על הדשא.

לאחר ארוחת ערב נדליק מדורה גדולה,
ניצלה מרשמלו ונכין תפוחי אדמה.
לסיום קצת שירים והמון מצב רוח טוב.

מחכים לראות את כולכם
ילדי המרח"בים והמוסדניקים.

הצוות המוביל שכולל את: הראל כהן,
דברת, יוני בירק, איטה אילת, עילית, רמי
כהן, גיא שמאלי, רחל שתלוורט, יערה
גינת, מיכל גירש, אייל רייז ונירה כבר נפגש
פעם ראשונה וב-17.5 בשעה 21.00 (אחרי
שיחזרו מטיילי פורטוגל) נקיים את המפגש
הפתוח לכל מי שמעוניין לתת ביטוי
למחשבות, חלומות, מעשים שמתוכם
נצטרך לבחור את "הפזל" – הבונה את
תהליך העבודה של שנת ה-80.

שוב תודה גדולה לכל מי שנרתם לעזרה
ושותף להכנות ולמופעים.

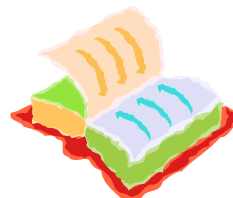
נירה אילת

מפגש ספרותי עם סיגל המבורג

יום ב' 7.5 בשעה 18.00 במועדון!

והפעם – "כינורו של רוטשילד" מאת
צ'כוב.

מוזמנים!

תחרות הלוגו של שנת 80- לכפר מסריק

צוות השופטים הוא : דודי קורן, מאיה אייל-רוזנקיאר, אבי בלן.

כל מי שמעוניין (כמובן גם בנים שחיים מחוץ לקיבוץ) להציע לוגו מקורי, מייצג ויפה, מוזמן
לפנות לאחד מהשופטים.

פרס סמלי מובטח לזוכה המאושר!

תאריך אחרון למסירה : 31.5.2012

המנון שנת ה-80

להמנון יש משמעות רבה הבונה ומחזקת את הזהות והשייכות לקיבוץ.
ההמנון יושמע לאורך השנה. גם בנים שאינם בקיבוץ מוזמנים לתרום את חלקם בכתיבת ההמנון.
את מילות השיר ניתן למסור לנירה אילת. חברי צוות השופטים יפורסמו בהמשך.

ב ה צ ל ח !!!

מאי 2012

עדכון ממתה המאבק נגד מפעלי הגז באזור עכו וכפר מסריק

חברים יקרים שלום,

לאחרונה אנו עדים למתקפה תקשורתית מאורגנת כנגד מאבקנו הנחוש והצודק. מתקפה זו מגיעה באופן מתוזמן ומאורגן מטעם משרד האנרגיה ורשות החשמל.

בשל אוזלת ידם של רשויות האנרגיה בישראל, תכנון לקוי לטווח ארוך, וקבלת החלטות מתוך שיקולים זרים, אנו עלולים למצוא עצמנו בקיץ הקרוב עם ביקוש לחשמל העולה על כושר הייצור של חברת חשמל.

בנוסף צפויה עלייה מדורגת במחירי החשמל בשנים הקרובות בגלל הגרעון הענק בו מצויה חברת חשמל ואישור ההמשלה להעלאת מחרי החשמל ב 20% למשך 3 שנים כמו גם עליות מחירים עקב שימוש בדלקים יקרים ומזהמים.

רשויות האנרגיה בישראל מכינות עצמן למתקפה הציבורית נגדן ומחפשות שער לעזאזל להפנות כלפיו את חצי הביקורת. ואנחנו מטות המאבק בגז "נפלנו" להם כמו פרי בשל ידיים.

מאבק התושבים והרשויות נגד הקמת מתקני הגז המסוכנים בשטחים צפופי אוכלוסין ושטחי חוף יקרים מהווה עבור הרשויות תירוץ למחסור בחשמל והקו בהם בו הם נוקטים על מנת לטשטש את חוסר היכולת שלהם לנהל את משק האנרגיה בישראל בצורה אחראית וללא מדיניות מסודרת, הוא להאשים אותנו במחסור.

רוב הדוברים מטעם חברת החשמל ורשויות האנרגיה המשמיעים קולם בכלי התקשורת, חוזרים על סיסמאות מסולפות ומשוללות יסוד המוחדרות לכל אמצעי התקשורת בשיטתיות ע"י יועצי תקשורת ממולחים, ומסתירות מהציבור את האמת. לצערנו גם גורמים המתיימרים להיות מביני עניין בנושא, לא מכירים את העובדות לאשורן ונפלים קורבן לשטיפת המוח.

ובכן המצב הוא כזה: הקידוח הישראלי שסיפק עד היום גז הוא "ים תטיס" ומזה זמן רב ידוע שהוא הולך ומתרוקן. כרגע מתוכננת הזרמת גז ממאגר נועה במהלך 2012, ויבוא גז נוזלי כבר בסוף 2012.

הגז ממצריים שסיפק כמות גז ידועה ומוגבלת היה גם הוא לא יציב ולא אמין מזה תקופה ארוכה, וכל הרשויות מעידות על כך. התגלית הגדולה "קידוחי תמר" תהיה מוכנה לאספקת גז רק באמצע 2013 (ללא קשר למיקום מתקן הטיפול בגז) נתון הידוע לכל העוסקים בכך כבר מספר שנים. גם אילו לא היה מתנהל מאבק אזרחי וחברת דלק הייתה מקימה את המתקן בחוף דור (אסון שכאמור נעצר במאי 2010) הוא לא היה פעיל עד 2013. (דרושות בין 4 ל-5 שנים להקמת מתקן בסדר גודל זה).

בעקבות המאבק ובזכותו הונח צינור המחבר את קידוח תמר לים תטיס ומשם למפעלי הטיפול בגז הפועלים בדרום. הקמת הצינור נמצאת בשלבים הסופיים של הפרויקט. בזכות הנחת צינור זה תתאפשר הזרמה של הגז מתמר למערכת ההולכה הארצית כבר ב 2013.

לסיכום, לא רק שאין קשר בין המאבק שלנו לחוסר בגז, להפך, בזכות המאבק תתאפשר הזרמה מהירה יותר של הגז לארץ, דבר שיאפשר לרשויות לתכנן נכון יותר את המתקנים הבאים. אין לנו וויכוח עם הצורך במתקני טיפול נוספים והזרמה סדירה ואמינה של כמויות גדולות של גז. טענתנו היא שיש להקים את המתקנים לטיפול בגז בים. זה אפשרי, זה עובד (בדנמרק למשל), ולפי כל היועצים האובייקטיביים זהו הפתרון הנכון למדינת ישראל.

אל תתנו לקמפיין תקשורת מוארגן להסית אתכם מהצורך שלנו לשמור על השטחים הפתוחים השייכים לכל האזרחים ולקרב אל ביתנו פצצה מתקתקת. הרבה מהדברים שנשמעים בתקשורת אינם מדויקים ונאמרים מתוך אינטרסים של בעלי עינין.

בברכה,

עידו סוקר ראש מטה המאבק נגד מפעלי הגז

טיול לשומרון

כותרת הטיול הייתה טיול להר גריזים ולשומרון, אבל האמת היא שסיירנו בשומרון, כאשר בסוף הטיול הגענו גם לשומרון.

אבל.... נתחיל בהתחלה, שהיתה מרגשת במיוחד.

התחלנו בצומת אריאל באנדרטה לזכרו של תמיר מסד ז"ל.

האנדרטה המרשימה והמיוחדת, עומדת במקום בו תמיר נהרג, בתחנת הדלק של אריאל. כביכול מקום סתמי, אבל עמדנו שם ושמענו את ההסבר של גיורא כשהוא מצביע לידנו על המקום המדויק בו תמיר החזיק במחבל ושניהם התפוצצו.

רעדו לי הרגליים, ואני בטוחה שלא רק לי, זה היה מרגש עד דמעות וקצת היה קשה לעבור הלאה, אבל לחיים כוח משלהם...

בצומת אריאל עזבנו את האוטובוס הנוח שבאנו איתו ועברנו לאוטובוס ממוגן, קצת פחות נוח, אבל הרבה יותר בטוח.

השומרון הוא חבל ארץ לא קטן בכלל, מוכר לנו בעיקר מהחדשות או מהשירות הצבאי, לסייר בו היה סוג של סיור קצר בחו"ל.

מוכר ולא מוכר.

מוכר מהתמונות קצת אולי מזכרונות, אבל מאוד מאוד רחוק.

עברנו דרך מחסומים, דרך כפרים ערביים, דרך ישובי מתנחלים והגענו לאזור של הר כביר, הר עיבל, הר גריזים.

שם ראינו את התנ"ך קם לתחיה לנגד עינינו, את יהושוע מגיע לארץ ישראל, את בני ישראל מובילים את עצמות יוסף לקברו ראינו את כל הכובשים שכבשו את הארץ ואת ה' שקילל את הר עיבל ובירך את הר גריזים הוא הר הברכה, כל זה מבעד לעיניה של המדריכה שלנו שהידע העצום שלה ואהבת המקום חילחלו עמוק אלינו, למרות הפערים התרבותיים (היא תושבת אפרת...).

אחרי כמה תצפיות מדהימות שכאלה (כשלצערנו, האובך לא האיר לנו פנים), המשכנו לשוב איתמר ולגבעות שמעליו. שם ראינו למה הכוונה ב"נוער הגבעות". פתאום החדשות קיבלו פנים, ראינו אותם, את הבדידות שבה הם חיים (חוות בודדים המדריכה קראה להם), הם מגדלים ביצי חופש, עיזים למחלבה, ענבים ליינ ועוד.... כן, כן, קנינו, טעמנו, בכלל לא רע. אם לא הייתי יודעת את האמת, הייתי חושבת שהכל פסטורלי שם.

משם... לשומרון, התחלנו בארוחת צהרים מצויינת, כשבמצוות המחזור הקודם הצטיידנו בטחינה ובחלבה תוצרת המקום. סיירנו באזור בו יהיה זבח הפסח בעוד יומיים. היו בטח שהזילו ריר למראה ה"תנורים" הענקיים בהם ייצלו כל הכבשים, כל משפחה מחוייבת להביא כבש שלם ולסיים אותו עד הבוקר!!! ולסיכום סיור במוזיאון השומרון ושיחה עם הכהן יפת.

היה מאלף, מעניין ומרגש. חזרנו ארצה עייפים אף מרוצים.

דברת

הזה ברל'ה הוריד אותו מה-"ברן" והשכיב אותו לצידו. הוא לא קרא לעזרה. הוא ידע, שאין מניין לקבל אותה. הוא הפעיל את ה-"ברן" כל היום הארוך הזה, כשפאוקר שוכב לידו בשמש וראשו מפוצח. אחרי הצהריים חטף ברל'ה שני צרורות ארוכים ברגליו. הרגליים שלו ממש התרסקו. ה-"ברן" המשיך לפעול כרגיל וירק אש לעבר המסתערים, מגונן על שרידי המחלקה. הוא המשיך לחפות עלינו בדרך הנסיגה שלנו. כאשר חזרו כוחותינו למלכיה בפעם השנייה מצאו את גוויתו.

הקרב על רכס מלכיה – מאי 1948

משלחתנו הקטנה נוסעת בכבישי העמק, יום הזכרון לחללי צה"ל. דגלים מורדים לחצי תורן, תלמידים בעמידת דום ליד אנדרטות, ובמכוניתנו מאחור מונח זר הקבוץ עטור סרט שחור, אותו נניח על חלקתו של חברנו אריה פאוקר בקבר האחים של חללי הכשרת הקבוץ מעוז חיים. השעה אחת-עשרה, צפירת דומיה. אזרחי ישראל מתיחדים עם זכר חללינו במלחמות ישראל מאז תקומת המדינה ועד היום.

מדי שנה מוזכרים הסיפורים על הכשרת מעוז, אשר יצאה במסגרת הגדוד הראשון של הפלמ"ח ערב קום המדינה לכבוש את מלכיה הערבית, כדי להגן על רכס הגבול נגד פלישה לבנונית צפויה בגמר המנדאט הבריטי. מפקדים ידועי-שם ניהלו את הקרב: יגאל אלון – מפקד החטיבה, דן לנר – מפקד הגדוד, שייקה גביש – מפקד פלוגת מעוז, "גנדי" – מפקד המחלקה של אריה פאוקר. באחד הראיונות לעיתונות סיפר "גנדי":

"היה לי צוות מוזר של מיקלע. מספר אחד בצוות היה איזה נטע זר בתוכנו, שכולנו היינו ילידי-הארץ. הוא היה ממרכז אירופה, חבר כפר מסריק ומבוגר מכולם, כבן שלושים, אריה פאוקר קראו לו. מספר שניים שלו היה ילד בן שש-עשרה, שברח מהבית והתגייס לפלמ"ח, ברל'ה ריינס. בהסתערות לפני הצהריים קיבל פאוקר המבוגר צרור בראשו ונהרג במקום. הילד

בתולדות הגדוד הראשון של הפלמ"ח מסופר על מסע לילה ארוך ומיגע, על כיבוש המחנה הצבאי והכפר מלכיה, התבצרות מאולתרת וציפיה לפלישת כוחות קאוקג' והצבא הלבנוני הסדיר המסתייע בתותחים ובמשוריינים, כשבידי הפלמ"ח עדיין רק מקלעים, מכוונות יריה קלות ומרגמות "2. יום שלם התחולל קרב הגדוד הראשון נגד שלושה גדודים ערביים. בקורבנות כבדים נבלמה הפלישה, אך בשעות אחר הצהריים נעשה ברור, כי נאלצים לסגת ממלכיה.

הנה מתאר יצחק טישלר, אחד מחברי הכשרת מעוז, בספרו "אחרונים על הרכס", את האוירה בחדר הקשר במפקדה העורפית, שם ישבו בנות ההכשרה צמודות למכשירי האלחוט. "עכשיו הכל תלוי בחבריק". צביה ננערה. זה כבר חדלה לשאול, מה המצב. פניתו של יפתח [יגאל אלון] באה עליה במפתיע. "הרשיתי לגדוד לסגת. הטלתי על מעוז לחפות על הנסיגה. "מעוז? לחפות? ומי יחפה עליהם?" יפתח השתהה, צימד שפתיו, אך לבסוף השיב בקול ברור, צלול בכל הברותיו: "איש לא יחפה עליהם." שתיקה השתררה בחדר המיפקדה.

... בצהרי היום כבר היה מצב שלאחר יאוש. הגדוד כבר ברובו פונה את הרכס ובכמה קטעים נהפכה הנסיגה למנוסה. רק בשני הקצוות נאחזו הכוחות: בקצה הצפון-מזרחי – המחלקה שנועדה לאבטח את האגף ולחסום את כביש נבי-יושע, ובקצה הדרומי – מעוז.

חללי הקרב ההוא לקבר אחים במקום הכשרתם – קבוץ מעוז חיים.

זאב יעקב

... "השעה ארבע," אמר יפתח לאנשיו במיפקדה. "טייס הפרימוס, שחזר מן השטח, מוסר, שהרכס כולו תפוס בידי הערבים. הוא מעריך את הכוח כולו בשניים-שלושה גדודים. משום מה אין כל תנועה בגיזרה הצפון-מזרחית, בכיוון תל-קדש. כל הכוח מתעתד לנוע את צפורניו בעבדול." כאן תלה יפתח את עיניו בבנות המעטות, שעדיין ישובות היו בפינת החדר, "בהכשרת מעוז," הוסיף. הוא חזר ועיין במפה, מהרהר בקול רם. "אין סיכוי להתקפת-נגד. נהיה מוכרחים להשאיר בידיהם את הרכס. ועם זאת אנחנו מוכרחים לשבור אותם, את רוחם, אם לא את גופם. הנצחון מוכרח להיות מפלה להם – מפלה לתכנית הפלישה. תנו לי את עבדול במכשיר."

"מה המצב?" "בינתיים שום דבר." "ראה, עבדול, אני יודע שלא נוכל להחזיק בשטח. אבל לפני שנסתלק אנחנו מוכרחים לשבור אותם. אתה שומע? לשבור אותם!" עבדול שמע ויפתח הוסיף: "כשישובו להסתער, הרבץ בהם מטח אחד ותתחיל לסגת בחיפוי תת-מיקלעים ורימונים. קצור בהם עד השניה האחרונה."

"בסדר," השיב עבדול וקרא ליוסי. "ראה, יוסי, הפצועים קל יתחילו להסתלק מן השטח ולגרור איתם את הפצועים קשה. אמור ליתר האנשים להיות מוכנים לדהירה. לא נשאר דבר בשטח, לא חגור, לא נשק, אפילו לא מימיות ריקות." "ואת החללים?" העז יוסי לשאול. מעוז מעולם לא השאירה את חלליה בשטח. עבדול השתהה בתשובתו, אך לא יכול להתחמק: "את החללים נשאיר."

כאשר סיפר עבדול מאוחר יותר פרטי שיחה זו הוסיף: "אם יש משפט, שעלה לי בדמים, שהרגשתי כאילו הוא נתלש ממני בצבת-ברזל, היה זה המשפט: את החללים נשאיר."

חלפו שבועות, ורק כאשר צבא ההגנה לישראל כבש מחדש את רכס מלכיה הובאו

לאדמתו, לפגוש בשטח פלסטינים ולפגוש חיילים במחסומים.

אין מראה עיניים כמשמע אוזניים! הסיור היה מרתק וקשה כאחד. המציאות בשטח בלתי נתפסת. קשה להבין את ההיגיון שבתכנון ושינוי תוואי הגדר, קשה לראות את מצוקת האוכלוסייה, את שטחי החקלאות המוזנחים (קשה להגיע לעבד אותם), אך במקביל זו גם הזדמנות לפגוש מקומות ואנשים שאין דרך אחרת להכיר, פלסטיניים, מתנחלים, וחיילים. מרגש להיווכח בפעילות התנדבותית אדירה, בקשר אנושי שהן יוצרות, למרות הדילמה המורכבת והקונפליקט עם הצבא והמציאות. יש עוצמה ותקווה שאולי פעם יהיה אחרת...

מוזר היה לנוע בגדה (אמנם בשטחים שבשליטת צה"ל) באוטו לא ממוגן, ללא אבטחה או נשק.

בשבת בערב, זמן קצר אחרי שעזבנו נתפסו במחסום חוורה מחבלים עם מטען.

זו הוכחה למצב המורכב ולכך שבלתי נמנע מלהחזיק במחסומים. השאלה האם אפשר במצב הקיים לעשות זאת אחרת...

מעניין היה לשמוע את הסברי המדריכה המכירה ושולטת היטב ב"שטח". עבר, הווה, בעיות פוליטיות, חברתיות, כלכליות ומשפטיות.

אני ממליצה להצטרף לסיורים, זו חוויה "מטלטלת" המעוררת מחשבות נוגות, אך מעודד לראות שיש אנשים שמקדישים חלק ניכר מזמנם הפרטי למען "להיות שם" בשביל מי שזקוק, למען לשמור שהכיבוש לא יעוור.

צילי

במבט אחר

סיור בעומק הגדה המערבית

הצטרפנו לסיור באמצעות נשות "מחסום WACH" ארגון נשים הפועל נגד הכיבוש ולמען זכויות אדם.

מטרת הארגון היא להשפיע על דעת הקהל נגד הכיבוש ונגד פגיעה בזכויות אדם.

המחאה בעיקר נגד מדיניות הממשלה השוללת זכויות אדם בסיסיות מהפלסטינים, ומנגד מעמידה את החיילים במצבים בלתי אפשריים ההופכים גם אותם לקורבן הכיבוש (החיילים צעירים שלא קיבלו כל הכנה לפעילות מסוג זה).

בארגון כ-300 נשים מתנדבות הפועלות במגוון תחומים, אך הנוכחות במחסומים היא עיקר פעילותן. בנוסף לנוכחות בנקודות מפגש טעונות בין הפלסטינים לבין הצבא, הן גם נוכחות בבתי משפט צבאיים, יוצרות קשר ועוזרות לתושבים הפלסטיניים ולקהילה, מארגנות סיורים, ומפיקות חומר תיעודי מהקורה בשטח.

בסיור היו אנשים מקשת רחבה של החברה ולא דווקא קיצוניים או שמאלנים. היו לוחמי עבר מהשייטת, מסיירת מטכ"ל, טייסים, סטודנטים, נשים, גברים, צעירים ומבוגרים. אנשים הגיעו לאו דווקא בהצהרת כוונות, אלא גם כדי ללמוד ולנסות להבין מה קורה "מאחורי הקלעים".

מגמת הסיור להתרשם משתי מערכות חיים בגדה (פלסטינים ומתנחלים), להסביר על גבולות 67 עם מפת השלום של אובמה, להראות את תוואי הגדר הישן מול החדש, לראות שער חקלאי המפריד בין אדם

הכחולה, החולצה הלבנה והמטפחת האדומה. "הרגשתי מהפכנית והייתי גאה" כיום האווירה קצת אחרת ולא הייתי רוצה שיוותרו על יום זה לגמרי.

יעל לביא: הייתה תחרות גדולה בין השומר הצעיר לקיבוץ המאוחד בהופעה מרשימה של תהלוכה רבת רושם שגרמה להזדהות גדולה עם הפועלים, לחוויית היחד חוויה עממית וזה מה שחסר לנו היום. כיום יש להחליף את האחד במאי במעשים כמו עזרה בישובים ובעירות פיתוח.

שלמה ריז'וב: כמאוכזב מתנועת הפועלים טוען שאין צורך לציין את יום האחד במאי כי "כל תנועות הפועלים בעולם בוגדות כיום בערך של הפועל ולכן אין כל הזדהות וסולידריות איתו ועם מצוקתו וזה בזבוז לא לעבוד ביום הזה.

כתריאל יעקב: סבור שאין מקום לציין את תאריך זה אלא רק בבתי הספר את ערכו ומשמעותו. הוא נזכר שילדים הם הצטרפו לחברים הוותיקים של היום שצעדו בחוצות חיפה כשדגל הקיבוץ מתנוסס בראש הטור.

הגר חזן זוכרת: "כילדים האחד במאי היה לגבינו חוויה אמיתית עם הרגשת הזדהות עם הורינו הפועלים שצעדו ברחובות חיפה ואת העניבות האדומות שקיבלנו

1991 בצלאל שמאלי שהיה שנים רבות פעיל במפלגה וזה סיפורו: האחד במאי היה יום חופש, יום חג, ענפי המשק היו סגורים ורק בענפי השירותים היו תורנויות הכרחיות. כמעט כל אוכלוסיית הקיבוץ יצאה להפגנה בתלבושת אחידה וחגיגית, הגברים בחולצות לבנות ומכנסי חאקי והבחורות בחצאיות כחולות חולצות לבנות ומטפחות אדומות. אנחנו כמובן צעדנו עם אנשי מפ"ם וז'ופש היה נושא הדגל בכל השנים כמצוות כבוד. בקיבוץ ציינו את היום הזה בערב החג במפקד שכלל הנפת דגלים, קריאת מנשר ושירת האינטרנציונל. בחדר האוכל הגישו "סלקיה"- חמיצת סלק (בורשט) סמל לחג שסימלו אדום.

נעמית – ארכיון הקיבוץ

האחד במאי

לקט מהד הנעשה על האחד במאי שכתבו חברי הקיבוץ בשנים עברו

1951 האחד במאי הווה במה לביטוי פוליטי בו הפגינה המפלגה את תביעותיה ביחס להסתדרות ונגד הימין הבורגני הפשיסטי ובעד ההתיישבות העובדת ועידוד התנועות הנוער החלוציות, בעד אמת של המציאות, לביטול הממשל הצבאי ונגד הקפאת השכר ושכר הדחק.

1952 השנה נחוג את האחד במאי בסימן השקט בגבולות משאלת הלב שהשקט ימשך וההפסקה הארעית תוחלף בחוזה של שלום בר קיימא

1969 האחד במאי זה סיפורו של חג שתחילתו חג אביב באירופה והמשכו מאבק פועלים ועקוב בדם וסופו מאומץ ע"י מדינות פועלים הנותנות יד להרס ושמד. אך אנו, חברי הקיבוץ, נסתפק לנו באמת הגדולה שלנו במסגרת הקטנטנה הישראלית ונניף את הדגל לזכר מאבקי הפועלים בעולם בעבר ולזכר החלומות היפים של העתיד

1975 : חברים מספרים מזיכרונם ודעותיהם על יום האחד במאי.
ברכה בן-דוד: נזכרת בנוסטלגיה בהפגנות במצעדים ובדגלים אדומים שעיתרו את העיר חיפה עיר הפועלים "היה מרגש" הרגשנו את הקשר עם פועלי הארץ והעולם הרגשתי שייכות, הרגשה שאנו בונים את מעמד הפועלים ומתחילים להוות כוח בארץ והיום אין כבר את ההתרגשות של אז.

רחל מרר: נזכרת בחוויית התלבושת המיוחדת שאסור היה לוותר עליה - החצאית

אך!!! יש להכיר את הנושא לפני שממהרים להתקין תנור הסקה בעץ.

1. קיים תקן ישראלי מס' 1368 של אגף "מדיניות אוויר" במשרד להגנת הסביבה. התקן כולל הנחיות מחייבות לצורת ההתקנה והשימוש.

2. מכל אמצעי החימום המקובלים היום תנור הסקה בעץ הוא המסוכן ביותר לבריאות. (לפי דו"ח וועדת מומחים לאיכות האוויר בישראל - עמד' 43)

"החלקיקים הקטנים שנפלטים יכולים לגרום לגירוי קנה הנשימה, לדלקות בקנה הנשימה ולהחמרת מצבם של חולי אסתמה וברונכיט, בעיקר בקרב ילדים, הרגישים יותר להשפעות מזהמים על מערכת הנשימה. התברר שאח ותנורי עצים הם המזהמים ביותר, ואילו תנורים העובדים על גז מזהמים הכי פחות, עד כדי רמת פליטת מזהמים זניחה. להלן הטבלה מתוך הדו"ח:

מקדמי פליטה לחומר חלקיקי הנפלט מתנורי הסקה ביתיים (ביחידות גרם/מגה-ג'ול)

חלקיקים נשימים - PM ₁₀	כלל חומר חלקיקי - TSP	אח (אש פתוחה)
0.805	0.875	תנור להסקה בעץ
0.724	0.787	תנור להסקה בסולר
0.001 – 0.002	0.001 – 0.030	תנור להסקה בגז טבעי
0.0005	0.0009	

הארובה יש כללים אותם יש ללמוד לפני ההתקנה. לדוגמה: הגובה מעל לרום הגג, איסור מפנה לרחוב, סוג החומר וכד'.

4. ישנם ישובים וערים שאסרו התקנת תנורי הסקה בעץ בחוק עזר עירוני. לפני שהקיבוץ יחליט האם הוא מחווה דעתו על כך, אנו חברי ועדת איכות הסביבה ממליצים לכל בעלי התנורים ואלו שמתכננים או שוקלים להתקין כזה, להכיר את הנושא ולקחת בחשבון את הפגיעה בבריאות יושבי הבית והשכנים.

הועדה והמזכירות ידונו בנושא.

מוגש כחומר מחשבה ע"י הועדה לאיכות הסביבה בכפר מסריק.

תנורי הסקה בעץ

בעקבות מספר פניות של חברים בנושא תנורי ההסקה בעץ, אנו (הועדה לאיכות הסביבה) מוציאים חומר זה במטרה לפתוח דיון בנושא ולבדוק מה ניתן לעשות.

אין דבר יותר רומנטי ומענג מלשבת בימי החורף הקרים מול אח בוער וליהנות מחום העץ הנשרף.

באזורים כפריים עדין ניתן למצוא הרבה בתים המחממים בשיטה זו. עליית מחירי הדלקים והחשמל גם היא תורמת לשימוש גובר בשריפת עצים להסקה.

"הפערים שנמצאו בהשוואה משמעותיים ביותר עד כדי פגיעה בבריאות, במבוגרים, ואף יותר בילדים קטנים להם מערכת נשימה שאיננה מפותחת דייה. על בסיס השוואה זו, הציעה ועדת המומחים להפסיק כליל את השימוש בעצים להסקה ביתית." (הקואליציה לבריאות הציבור 2012)

3. קיימים דגמים רבים של תנורים להסקה בעץ: מתנורים יצוקים מיובאים בעלות גבוהה מאד ועד תנורי פח זולים המיוצרים בכל מסגריה. לא בהכרח היקר הוא הטוב. אך יש כללים לבניה והתקנה של תנור ולא כל תנור עונה על הדרישות והתקנים. גם לארובה חלק משמעותי בתפעול התנור ובהגברת הזיהום הסביבתי, להתקנת

ברכת המוסדניקים ליום העצמאות

גם השנה היתה חופשת הפסח עבורנו יריית הפתיחה לתחילת העבודות להכנת מפקד האש. אנחנו המוסדניקים, עשינו כמעט הכל כדי שנוכל להציג לפניכם הערב מפקד אש לתפארת המדינה וכמובן לתפארת המסורת של נערי הקיבוץ – דור העתיד.

אנחנו, שבימים רגילים נוהגים לכנותנו דור המקבוק והפייסבוק, דור האייפד האייפון והטבלט, אנחנו, ואולי נדמה שזה כל עולמנו, קוראים ומבקשים: בואו נתגייס כולנו וביחד נילחם ונוקיע מחברתנו את האלימות שנראה שהשתלטה כבר על כל סנטימטר בחיינו. בחוף הים, בתיאטרון, במגרשי הכדורגל ואפילו במשכן נבחרנו בכנסת. ביחד נעשה ונפעל למען חברה טובה יותר, בריאה יותר, צודקת יותר ובעיקר חברה מעורבת, מתחשבת ואוהבת.

ועכשיו, שניות ספורות לפני שאתם עומדים לחזות במפקד האש שבשבילו עבדנו כל כך קשה בחודש האחרון הגיע הזמן להודות לאנשים שעזרו לנו בהפקת המפקד. תודה ראשונה לשאול שדה שבדקה ה-90 נרתם ופיקח על הצבתם של עמודי הבטון המרשימים האלו. תודה לאביטל מסד על הטיפול המסור בכתובות האש כבכל שנה. תודה נוספת לנירה אילת ואגף התרבות על הקרטיבים בימים החמים. ותודה הכי גדולה באמת מכל הלב לשני האנשים שבלעדיהם כנראה שלא היה מפקד – אלי ואלונה, אוהבים אתכם!
ועכשיו לרגע הגדול שכולנו מחכים לו
מוסדניקים – אש !!!

ד"ש מהעבר

Back in the

1.5.1960

בימים שהמזכירות מנסה להחיות את חג הפועלים טוב להיזכר ולהזכיר איך חגגנו אז. אסיפת חברים לכבוד האחד במאי בחדר אוכל הישן שנערכה כרגיל בתום יום הפגנות סוער(מי שלא הפגין היה צריך לעבוד!). המעניין הוא הרכב המשתתפים. משמאל לימין (יושבים) ז'ופש בן ערב -רכז ועדת תרבות. לידו מרקוביץ - ציר יוגוסלביה בישראל. יצחק פטיש - מזכיר מפ"ם. בהמשך, חרמונה לין ושולמית מונצ'יק, בקהל גוטה קרא. עומד הנואם המרכזי ח"כ רוסתום בסתוני. הערבי הראשון שנבחר לכנסת. רוסתום במקצועו ארכיטקט בעיריית חיפה. לימים כשחל הפילוג הצטרף לתקופה מסויימת למשה סנה כשחזר לא ניתן לו ע"י מפ"ם לחזור לכנסת. עקב אכזבתו המרה מהפוליטיקה ומצב המגזר הערבי עזב את הארץ לאמריקה שם נפטר. על הקיר מתחת דגלוני המעמד האדומים תמונותיהם של וולדימיר לנין וקרל מרקס. סריקת תצלומים ודברי הסבר עמית קורן